

Ikt. sz.: NEB/39-2/2014/KK.

NEB-1/2014/KK. sz. ülés
(NEB-1/2014-2018/KK. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Magyarországi nemzetiségek bizottsága**
Köznevelési és kulturális albizottságának
2014. november 27-én, csütörtökön, 13 óra 04 perckor
az Országgyűlés Irodaháza V. emelet 562. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása</i>	5
<i>A napirend elfogadása</i>	5
<i>A T/2085. számon benyújtott, a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat magyarországi nemzetiségeket érintő rendelkezéseinek és a nemzeti köznevelés és közoktatás aktuális kérdéseinek megvitatása</i>	6
<i>Sipos Imre helyettes államtitkár (EMMI) tájékoztatója</i>	6
<i>Kérdések, észrevételek, válaszok</i>	9
<i>A köznevelési szerződések megújításának megvitatása</i>	22
<i>Az albizottság 2014. évi őszi-2015. évi tavaszi ülészakára szóló munkatervének megvitatása és elfogadása</i>	23
<i>Egyebek</i>	27
<i>Az ülés berekesztése</i>	28

Napirendi javaslat

1. A T/2085. számon benyújtott, a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat magyarországi nemzetiségeket érintő rendelkezéseinek és a nemzetiségi köznevelés és közoktatás aktuális kérdéseinek megvitatása

Meghívott előadó:

Sipos Imre köznevelésért felelős helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)

2. A köznevelési szerződések megújításának megvitatása
3. Az albizottság 2014. évi őszi-2015. évi tavaszi ülészakára szóló munkatervének megvitatása és elfogadása
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

Az albizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Kissné Köles Erika** szlovén nemzetiségi szószóló, az albizottság elnöke

Hepp Mihály horvát nemzetiségi szószóló, az albizottság alelnöke
Ritter Imre német nemzetiségi szószóló

Az albizottság titkársága részéről

Schweighoffer Anita munkatárs
Dr. Arczt Ilona főtanácsadó

Meghívottak

Hozzászóló

Sipos Imre helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Brassói Sándor főosztályvezető (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Dr. Suha Nikolett jogász (Esélyt a Hátrányos Helyzetű Gyerekeknek Alapítvány)
Dr. Lásztity Jovánka (Szerb Országos Önkormányzat Oktatási bizottsága)
Fekete Klára, Koranisz Laokratisz görög nemzetiségi szószóló munkatársa
Fuzik János szlovák nemzetiségi szószóló, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának elnöke

Jelenlévő

Dr. Fórika László főosztályvezető (Alapvető Jogok Biztosának Hivatala)
Dr. Tordai Edina jogi főreferens (Alapvető Jogok Biztosának Hivatala)
Paulik Antal főosztályvezető (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Alexov Lyubomir szerb nemzetiségi szószóló
Koranisz Laokratisz görög nemzetiségi szószóló

(Az ülés kezdetének időpontja: 13 óra 04 perc)

Az ülés megnyitása

KISSNÉ KÖLES ERIKA szlovén nemzetiségi szószóló, az albizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Tisztelettel köszöntök mindenkit. Tisztelettel köszöntöm Sipos Imre helyettes államtitkár urat, az Emberi Erőforrások Minisztériumától, köszöntöm Brassói Sándor urat, a köznevelés-irányítási főosztály vezetőjét, köszöntöm dr. Tordai Edina asszonyt, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatala jogi főreferensét, Paulik Antal főosztályvezető urat az egyházi, nemzetiségi és civil főosztályról, köszöntöm bizottságunk tagjait és a megalakulandó albizottság szószólóit.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága kötelező albizottsága mellett két további albizottság létrehozása mellett döntött, ezek egyike a Köznevelési és kulturális albizottság, amelynek alakuló ülésére, egyúttal első ülésére az elkövetkezendő mintegy két órában kerül sor.

Tájékoztatom önöket, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága Köznevelési és kulturális albizottságának feladata a magyarországi nemzetiségeket érintő köznevelési, oktatási és kulturális kérdések megvitatása a nemzetiségek kulturális autonómiájának és hagyományőrzésének elősegítése érdekében.

A Köznevelési és kulturális albizottság az üléseit fősabályként havonta tartja, időpontjainak meghatározása során a házszabály előírásainak megfelelően az Országgyűlés plenáris ülése alatt nem ülésezhet, és üléseinek időpontja nem eshet egybe a Magyarországi nemzetiségek bizottsága, valamint annak másik két albizottsága üléseivel. Amennyiben az elfogadott munkaterv mellett az albizottság feladatkörébe tartozó aktuális kérdések megvitatása miatt szükséges, illetve a főbizottság az albizottságot valamely napirendi javaslat megtárgyalásával megbízza, a Köznevelési és kulturális albizottság szükség szerint ülésezik.

Az ülést e bevezető után megnyitom. Megállapítom, hogy az albizottság tagjai közül három fő jelent meg. Giricz Vera szószóló asszony és Kreszta Traján szószóló úr jelezte távolmaradását.

A napirend elfogadása

A továbbiakban ismertetem ülésünk mai napirendi pontjait. Az 1. napirendi pont a T/2085. számon benyújtott, a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat magyarországi nemzetiségeket érintő rendelkezéseinek és a nemzetiségi köznevelés és közoktatás aktuális kérdéseinek megvitatása lesz. A meghívott előadónk Sipos Imre köznevelésért felelős helyettes államtitkár úr. 2. napirendi pontunk az albizottság 2014. évi és a 2015. évi tavaszi ülészakára szóló munkatervének megvitatása és elfogadása. 3. napirendi pontunk a köznevelési szerződések megújításának megvitatása, az öt évre szóló szerződések megkötésének kezdeményezése az emberi erőforrások miniszterénél. 4. napirendi pontunk az egyebek. *(Dr. Arczt Ilona: A 2. és 3. napirendi pontot felcseréltük, hogy a vendégeknek ne kelljen itt maradniuk az ülés végéig.)*

Közben figyelmeztetnek a kollégák, hogy a 2. és a 3. napirendi pontot megcseréltük, éppen azért, mert a köznevelési szerződések megújításával kapcsolatban tisztelt vendégeink esetleg információval rendelkeznek, és akkor az ülés teljes időtartamára nem fogjuk az ő idejüket igénybe venni.

Kérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e javaslatuk további napirendi pontok felvételére. *(Nincs jelentkező.)* Nincs.

Ki fogadja el a napirendi javaslatot? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság 3 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadta a mai ülés napirendjét.

A T/2085. számon benyújtott, a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat magyarországi nemzetiségeket érintő rendelkezéseinek és a nemzeti köznevelés és közoktatás aktuális kérdéseinek megvitatása

Ezek után rátérünk az 1. napirendi pont megtárgyalására. Megkérem helyettes államtitkár urat, hogy a törvényjavaslat általunk észrevételezett pontjaihoz a reakcióit elmondani szíveskedjék, hiszen úgy tudom, államtitkár úr tudja, hogy melyek azok a kérdések, amelyek a törvényjavaslat kapcsán felmerültek bennünk. Kérem szépen államtitkár urat, hogy ezeket legyen szíves ismertetni.

Sipos Imre helyettes államtitkár (EMMI) tájékoztatója

SIPOS IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Albizottság! Először is nagy tisztelettel köszöntöm önöket és örülök annak, hogy a Köznevelési és kulturális albizottság 1. ülésén egy nagyon komoly köznevelési témával mi is szerepelhetünk. Ez külön megtiszteltetés számunkra. Azt is szeretném jelezni, hogy az Országos Nemzetiségi Tanáccsal is folyamatos az államtitkárság kapcsolata. Ez egy rendszeres, élő kapcsolat. Legközelebb jövő héten csütörtökön 13 órakor fogunk találkozni, és ott is a köznevelés kérdéseit fogjuk megvitatni.

A köznevelési törvény jelen módosításának előzményeiről hadd mondjam el, hogy lassan már két év telik el azóta, hogy az Országgyűlés elfogadta a köznevelési törvényt, és ez alatt az idő alatt számos olyan tapasztalat és észrevétel érkezett hozzánk, amely észrevételeket a tárca gyűjtötte, elemezte, és folyamatos egyeztetésekben volt ezekben a témákban a különböző partnerekkel. A törvényalkotási mechanizmus szerint be kellett nyújtanunk a Ház elé ezt a módosító javaslatot.

Elnök asszony egy korábbi kérdésében és ma is felvetette, hogy miért nem került sor konkrét egyeztetésre a módosítandó területek vonatkozásában önökkel. Erre az időhiányosságot vagy időzavart tudom mondani. Ennek az anyagnak néhány pontja, különösen a háttérintézmények tekintetében nagyon sok egyeztetésen ment keresztül, és nagyon későn dőlt el, hogy ebben az opcióban kerül benyújtásra. Semmiféle más szándék nem volt a mögött, hogy önökkel ne találkozzunk. Ezért is köszönöm ezt a lehetőséget, hogy most, amikor még bármiféle módosító indítvány beadható, végig tudjuk tárgyalni önökkel ezt a csomagot.

Hadd szóljak önöknek a törvény néhány eleméről. Számos olyan eleme van, amely a fenntartótól függetlenül érinti a köznevelési intézményeket. Ebből néhány pedagógiai elemet szeretnék majd az önök számára kiemelni, és néhány olyan technikai jellegű módosítás is van ebben a törvényben, amelyek leginkább adminisztrációs terhet és egyéb más terheket vesznek le a szereplők válláról. És szeretnék majd szólni azokról a területekről is, amelyeket elnök asszony a parlamenti hozzászólásában elmondott, és az erre vonatkozó javaslatainkat is szeretném megtenni, illetve a közös értelmezést segíteni.

Néhány pedagógiai tartalom, amit kiemelnék ebből a módosításból. A kormány kiemelt célja, hogy a köznevelésből lehetőleg minden Magyarországon élő - ezt nyilván kiterjedt értelemben is mondhatnám - fiatalember a képességeinek, tudásának megfelelő végzettséggel kerüljön ki. S még egy nagyon fontos célunk van: a végzettség nélküli fiatalok számának a lecsökkentése, hogy ne legyen olyan fiatalember az országban - ifjú hölgy vagy úr -, aki végzettség nélkül hagyja el a

köznevelés rendszerét, s ebbe most a szakképzést is beleértem. Ennek érdekében van egy nagyon fontos eleme ennek a törvénynek, amely a lemorzsolódással veszélyeztetett tanulók fogalmát és a velük kapcsolatos köznevelési intézkedéseket vezeti be. Itt elsősorban arról van szó, hogy ezeket a fiatalokat az iskola világa minél előbb ismerje meg, ismerje meg azt a problématerképet, amely az ő nehéz helyzetüket előidézti, okozza, és utána komplex pedagógiai intézkedésekkel segítse azt, hogy ezek a helyzetek ne forduljanak elő, illetve hogy lehetőleg minél kisebb számban forduljanak elő. Tudjuk, hogy ez természetes kéne, hogy legyen az iskolákban és a pedagógusok körében, hisz minden pedagógusnak feladata az, hogy erre figyeljen, de mégiscsak egyrészt az EU 2020 stratégia célkitűzései, másrészt a dolog nyomatékossága miatt törvényi szinten is felhívjuk erre a figyelmét, és aztán majd rendeletekkel ezt még részletesebben és pontosabban is fogjuk szabályozni.

A másik pedagógiai tartalom ebből a csomagból, amely akár még szülői vitára is okot adhat, annak a kérdése, hogy egy tanuló esetében akkor is, ha teljesít egy tanévet, milyen korban és hányszor teheti meg a szülő - ezt úgy is szokták mondani, bocsánat a kifejezésért, hogy ilyenkor a szülő megy javítóvizsgára -, hogy úgy dönt, noha a tanuló teljesítette a tanévet, kisarkítva 4,8-as tanulmányi átlaggal, de a kedves szülő ezzel elégedetlen és még egyszer szeretné járni a gyermekével a tanévet, hogy elérje az 5-öst. Nyilván nem ilyen élethelyzetekről van szó. Ebben hoz egy módosítást ez a törvénytervezet, amely arról szól, hogy ezt a lehetőséget a szülők csak az első évfolyam befejezését követően tehetik meg. Igazából azt tapasztaltuk a korábbi években, hogy a felsőbb évfolyamokon jellemzően nem fordult elő ennek az igénye, viszont a végzős évfolyamokon előfordult az, hogy ezzel visszaéltek, mert a tanulólétszám biztosítása érdekében volt olyan helyzet, amikor statisztikailag kimutattak így a rendszerben lévő tanulókat. Úgy gondoljuk, hogy azokat az élethelyzeteket, amelyek bármilyen - nemzetiségi és nem nemzetiségi - iskolákban előfordulhatnak, hogy egy tanulónak egy osztályozó vizsgán valami miatt nem úgy sikerül az évet lezárnia, ahogy azt szeretne volna, akkor azt más jogszabályi lehetőséggel az iskolák tudják kezelni. Tehát amikor valóban szükség van arra, hogy a tanuló érdekében úgy következzen be évfolyamismétlés, hogy jobb teljesítményt érjen el, akkor ezt lehet kezelni.

Szintén szakmai és tartalmi pontosítás az érettségi vizsga megkezdéséhez kötött közösségi szolgálat elvégzése. Itt volt egy ellentmondás a törvényben, eddig nem volt egyértelmű a szabályozás. Nem szeretnénk, ha bent ragadt érettségi vizsgák lennének, azaz hogy ne az érettségi vizsga kiadásának legyen a feltétele a közösségi szolgálat elvégzése, hanem a rendes érettségi vizsga megkezdésének. Ez is egy szakmai módosítása ennek a jogszabálynak.

Ezenkívül mindenképpen a szakmai körbe sorolnám az intézményi kör bővülését az óvoda-bölcsőde létrehozásával. Tehát az egységes óvoda-bölcsődén kívül önálló szervezeti egységként óvoda-bölcsőde intézmény létrehozását teszi lehetővé ez a tervezet a későbbiekben.

Ugyancsak szakmai kérdésként, de már egy picit az intézmények és az intézményátszervezések irányában jelezném a következő területet, ez pedig a pedagógiai szakmai szolgáltatások biztosítása. A pedagógiai szakmai szolgáltatások vonatkozásában a jelen szabályozás azt mondja, hogy a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ működteti a pedagógiai intézeteket, amelyek szakmai irányítását az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet végzi el, és aztán ezzel az együttállással fednék le ezek az intézetek az országot, és ezen belül biztosítanánk a nemzetiségi oktatásra, a két tanítási nyelvű intézetekre, tehát a különböző területekre a megfelelő szakmai szolgáltatásokat. Itt azért el kell mondani, hogy az ország egy részében jelenleg sem teljes mértékben biztosított ez az ellátás, ezért mindenképpen

szeretnénk egy megnyugtatóbb, stabilabb ellátást biztosítani. Ennek érdekében az a változás következik be, hogy az Oktatási Hivatalhoz kerül át ez a feladatellátás, és az Oktatási Hivatal országos irányításával, majd különböző szervek létrehozásával fogja ezt a munkát végezni. Ahogy a tervezetből is kiderül, ezt úgy tudjuk megvalósítani, ha a korábbinál sokkal jelentősebben számítunk az iskolákban, óvodákban, közművelődési intézményekben meglévő szakmai tudásra és az ott lévő szakembergárdára. Így például nagyon kiemeltnek tekintem azt a szaktanácsadói névjegyzéket, amely szaktanácsadói névjegyzéken a nemzetiségi nevelést és oktatást képviselő szakemberek is ott vannak, s ennek a felálló szervezetnek az lenne a dolga, hogy a különböző területen megjelenő szakmai igényekhez megtalálja a megfelelő szaktanácsadókat - még egyszer mondom, legyen az matematika, nemzetiségi terület vagy óvodapedagógia -, és ezt a szolgáltatást az iskola közelebb vigye az iskolához, ha szabad így fogalmaznom.

Erre vonatkozóan volt elnök asszonynak kérdése, hogy ezt milyen módon tudjuk biztosítani. Itt kettévennénk a válaszunkat. Abban az esetben, ha egy nemzetiségi önkormányzat által fenntartott rendszerben ő maga egy ilyen szolgáltató intézményt létre akar hozni, akkor erre a köznevelési törvény már most lehetőséget ad, hisz azt mondja, hogy önkormányzati fenntartású intézmények, és nem mondja azt, hogy milyen önkormányzat. Tehát az önkormányzat ezt megteheti. Mi úgy látjuk, hogy a törvényi szabályozás ehhez adott. Ha pedig - s valószínűleg ez lesz a több -, magához a szolgáltatáshoz akarnak hozzájutni, azt a felálló szervezet biztosítani fogja az előbb említett szaktanácsadói névjegyzék segítségével, de ezzel kapcsolatban majd a főosztályvezető úr segítségét kérem. Elnök asszony kérésére egy módosító szakaszt is betettünk az idevonatkozó szabályozásra, ami garanciát jelent az önök számára a tekintetben, hogy a nemzetiségi nevelési-oktatási intézményekhez eljusson ez a szolgáltatás.

A törvény másik ilyen, szintén inkább szervezeti kérdése az intézményátszervezések témaköre. Az intézményátszervezések vonatkozásában az állami fenntartásba vétellel azt tapasztaltuk, hogy az alapító okiratokban, illetve az alapító dokumentumokban történt változásokat, mindenféle mozgást - különösen az állami rendszerben - az államtitkár asszonynak és a miniszter úrnak kellett kezelnie, és ilyenkor számos felesleges mozgás is beérkezik a rendszerbe, például az is, ha megváltozik egy utcanév, vagy megváltozik egy olyan viszonylag egyszerű körülmény egy iskolában, amiről mi feleslegesnek gondolnánk, hogy azért a fenntartót vagy a fenntartó képviselőjét kell, hogy terhelje feladat. Ezért gondoltuk azt, hogy adminisztrációs szempontból egyszerűsítjük azokat a terheket, amelyek az intézményátszervezést érintik. Semmiképpen nem az volt a célunk, amit elnök asszony fölvetett, hogy ennek a fogalomnak a módosítása szűkítsen bármiféle nemzetiségi egyetértési jogokat. Annyi változás állt itt be, hogy abban az esetben, ha jogszabályváltozás miatt kell az alapító okiratot módosítani, az nem minősül intézményátszervezésnek. Erre vonatkozóan azt tudom önöknek megnyugtatóképp mondani, hogy mivel jogszabályváltozásról beszélünk, ahol önöknél ott van az egyetértési jog, így gyakorlatilag ott terjed ki önökre az az egyetértési jog, amely ezt a jogszabályból eredő változást adott esetben megfoghatja, és nem az intézményátszervezésnél. Tehát az intézményátszervezések esetében semmilyen olyan szándékunk nem volt, hogy az önök esetében bármiféle jog sérüljön, ténylegesen az egyszerűsítés és az ésszerűsítés vezérelte itt a jogszabályalkotót.

A következő terület, amit elnök asszony fölvetett, az etikai kódex kérdése, amire Pósnán képviselő úr azt a javaslatot adta, hogy ehhez bármikor lehet társulni. Mi örömmel vesszük, ha a nemzetiségi iskolákban ez az etikai kódex ajánlasként megjelenik. Erre azt tudom mondani, hogy mivel a pedagóguskari tagságnál megint

csak azt mondja, hogy állami és önkormányzati fenntartású intézményekre vonatkozik, igazából szigorúbb a válasz, mint ami az általános vitában Pósnán képviselő úr részéről elhangzott, merthogy ez a törvény ilyen értelemben kiterjed a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott intézményekre is. Az etikai kódex ilyen értelemben rájuk nézve is kötelező érvényű. Erre a felvetésükre, erre a kérdésükre tehát ezt a választ tudom adni.

Ha jól emlékszem, annak a nagyon konkrét, tényleges felsorolásnak, amiket elnök asszony az általános vita kapcsán elmondott, a végére is értem. Az intézményátszervezést, a kódexet és a pedagógiai szakmai szolgáltatást érzékeltem a legfontosabbnak az ön akkori szavaiból.

A törvény ezen kívül - ahogy említettem - még egy elsősorban technikai jellegű csomagot tartalmaz, illetve bizonyos szabályozási elemeket deregulál. Ezek rendeleti szabályozását a tárca megkezdte és folyamatosan végzi. Ahogy elnök asszony mondta, havonta fognak ülést tartani, és ha meghívást kapunk az ülésekre, szívesen el fogunk jönni, és az egyéb részletekről, akár a lemorzsolódásról, akár a veszélyeztetett gyermekek esetére vonatkozó pedagógiai szabályozásokról, akár más rendeletalkotási folyamatokról tájékoztatni fogjuk önöket. Köszönöm szépen a szót.

Kérdések, észrevételek, válaszok

ELNÖK: Tisztelettel megköszönöm helyettes államtitkár úr szavait, az észrevételeinkre történt reagálásokat. Mielőtt megkérdezném a kollégákat, hogy van-e további kérdésük, én egy dolgot szeretnék megkérdezni. Helyettes államtitkár úr többször hivatkozott az „önkormányzati” kifejezésre. Valamennyiünket megnyugtatna az, ha az „önkormányzati” és a „nemzetiségi önkormányzati” fogalmakat olyan szinten tudnánk tisztázni, hogy a „önkormányzati” alatt nem pusztán a települési, hanem a nemzetiségi önkormányzatokat is értjük, nekünk ugyanis alapvetően a fogalom evidenciájával volt gondunk. Ha történetesen oda kerülne az „önkormányzati” mellé a „nemzetiségi önkormányzati” kifejezés is, akkor az tiszta ügy lenne a részünkről. Tudniillik elég sokan többféleképpen értelmezik, és egyes klikkek nem egyszer azt mondták, hogy ez rátok nem vonatkozik, hanem csak a települési önkormányzatokra.

Helyettes államtitkár úrnak adom meg a szót, majd pedig a jelen lévő képviselőket további kérdésfeltevésekre ösztönzöm.

SIPOS IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm a felvetését. Ebben az ügyben annyit tudunk tenni, hogy az intézményfenntartó központ irányában egyértelműsítjük a fogalomhasználatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy van-e további kérdés, észrevétel. Ritter Imre német szószóló úrnak adom meg a szót.

RITTER IMRE német nemzetiségi szószóló: Köszönöm szépen. Én is tisztelettel köszöntöm vendégeinket és a bizottságot. Szeretnék felolvasni valamit. „Az országos nemzetiségi önkormányzat a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény 118. § (1) bekezdés a) pontja alapján véleményt nyilvánít az általa képviselt nemzetiségeket e minőségben érintő jogszabályok tervezetéről.” A másik oldalról a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 19. § (1) bekezdése szerint „a törvény valamely állami, helyi önkormányzati vagy más szervezet számára kifejezetten jogot biztosít arra, hogy a jogállását vagy a feladatkörét érintő jogszabályok tervezeteit véleményezhesse, a jogszabály előkészítője köteles gondoskodni arról, hogy az érintett szerv e jogával élhessen”. Ezt csak azért olvastam fel - s remélem, máskor

nem kell -, túl azon, hogy az Országos Német Önkormányzattal 2011-ben stratégiai partnerségi megállapodást kötöttünk a közigazgatási és igazságügyi miniszterrel a jogszabály-előkészítéseknél a véleményezési jog biztosítására, mert gondolom, abban teljesen egyetértünk, hogy jogszabályi kötelezettsége a törvény-előkészítő tárcának, hogy az országos önkormányzatok véleményét kikérje. E tekintetben az, hogy időzavarban voltak, meg hogy időhiányban szenvedtek, semmiképpen nem elfogadható. Nyilván mi lennénk a legboldogabbak, ha ezt a kérdést a későbbiekben soha többet nem kellene felhozni, mert ez elemi érdekünk, elsősorban nekünk.

Most is azt kérem tisztelettel, hogy ezt próbáljuk a minisztériumok felé, és a parlamenten keresztül a bizottságok felé minél hamarabb olyan szintre juttatni, hogy ez általánossá váljon, és mindenkiben egyértelműsíteni, az, hogy itt van 13 parlamenti szószóelő és van egy Magyarországi nemzetiségek bizottsága, semmilyen formában nem helyettesíti a magyarországi nemzetiségek előzetes véleményezési, egyetértési jogát, mert itt nekünk maximum arra van lehetőségünk, hogy az előzetesen egyeztetett, véleményezett és benyújtott törvénymódosításoknál vagy törvényeknél azt nézzük meg, hogy az egyeztetéseknek megfelelően kerültek-e benyújtásra, de itt érdemben leegyeztetni, olyan módosításokat benyújtani, amik a tárcákkal és mindenki mással teljes körűen le vannak egyeztetve, csak minimális esély van. Tehát még egyszer szeretném leszögezni, hogy a mi létünk nem helyettesíti az egyeztetéseket, és remélem, hogy a későbbiekben erről nem kell többet beszélni.

A másik dolog, ami megint általánosságban az önkormányzat és nemzetiségi önkormányzat. Való igaz, a nemzetiségi önkormányzatok és az önkormányzatok egyenrangú partnerek és egyenjogúak, legalábbis törvény szerint, a valóság ezzel sokszor nincsen köszönőviszonyban, de az az egyértelmű tapasztalat, hogy százból 99 esetben minden egyes konkrét problémánál vagy kérdésnél a kormányhivatal vagy előzőleg a közigazgatási hivatalok százból 99 esetben maximálisan korlátozóan értelmezték, és szinte fehér holló volt, ha valahol ezen összevetés alapján a nemzetiségi önkormányzatokat az önkormányzati lehetőségek közé sorolták volna. Egyébként most a költségvetéssel kapcsolatos egyeztetéseknél is felmerült, hogy mondjuk, önkormányzati alapokat megnyitnak nemzetiségi önkormányzatok részére, például az intézményfenntartások esetében, mert ott sem egyformák, és ott is teljesen különböző a kezelése. Tehát, bár úgy lenne, hogy az önkormányzat és a nemzetiségi önkormányzat fogalmilag takarná egymást, és ugyanazon lehetőségeik lennének. Tehát én azt kérem az évtizedes tapasztalatok alapján, hogy - nem vitatom senkinek a jó szándékát, de a kettő nem ugyanaz, ezért nagyon fontosnak tartom - mindenhol igenis pontosan benne legyen a nemzetiségi önkormányzat, sőt ezek társulásai, illetve a részvételükkel működő alapítványok meghatározása is.

Picit, így az elején a korábbi, remélem, a korábbi rossz gyakorlat vagy negatív gyakorlat, konkrétan a felvetett módosításokkal kapcsolatban való igaz, hogy minden egyes jogszabálynál elvileg egyetértési vagy véleményezési joga lenne a nemzetiségeknek, de ez rengeteg esetben nem kerül betartásra, és ennek a mai magyar jogszabályok szerint az esetek döntő többségében igazából érdemi konzekvenciája, szankciója nincs. Tehát én azt gondolom, hogy igenis kell az, hogy közvetlenül meglegyen a nemzetiségi önkormányzatoknak az egyetértési joga a nemzetiségi utcák átnevezésénél. Ha ne adj isten, valahol egy utcanév változik, azért nem ezer településen egyszerre, akkor annál az egy önkormányzatnál igenis, akkor is meg kell kérni. Ha egyébként több utca változik, annál inkább, mert lehet, hogy akkor ez már valami rendszerbeli probléma is, és sokkal nagyobb a gond.

Tehát én azt gondolom, hogy igenis, itt meg kell hagyni, és nem szabad itt sem szűkíteni a nemzetiségi önkormányzatoknak az egyetértési jogát, véleményezési jogát. A nemzetiségi pedagógiai szakmai szolgáltatás egyrészt még lesz itt téma, hogy a

köznevelési megállapodásokat meg kell csinálni, ezzel még nekünk, németeknek is vannak problémáink, és még van, ami előttünk van ebből, de azt gondolom, hogy itt mindenképpen ki kell bővíteni, hogy igenis a nemzetiségi köznevelési intézmények esetében a nemzetiségi pedagógiai intézményektől kelljen és lehessen szolgáltatást kapni. Annál is inkább, mert ebben is az az eddigi tapasztalatunk, és ebben az ügyben Balog Zoltán miniszter úrral is volt már egyeztetés - és szeretnénk majd áttekinteni a KLIK kezelésében ezt a kérdést -, hogy legalább regionális szinten legyen olyan nemzetiségi referens a KLIK-en belül, aki a nemzetiségi köznevelési intézményekkel kapcsolatos nemzetiségi dolgokat összefogja. Az a konkrét tapasztalatunk ugyanis, személyes tárgyalásokból, levelezésekből, hogy az újonnan felállt KLIK-ben nagyon sok KLIK-vezetőnek nagyon kevés ismeretanyaga van a nemzetiségi oktatás-nevelésről, vagy ha van, akkor ezt elég jól rejt. Azt gondolom, hogy ezt rendszerszerűen kezelni csak úgy lehetne, hogy ha regionális szinten lenne ennek nemzetiségi felelőse, aki ezt rendesen, normálisan kezeli. Köszönöm, én most indításnak csak ennyit mondtam volna.

ELNÖK: Köszönöm Ritter Imre szószóló úrnak hozzáfűzött gondolatait. Megkérdezem, helyettes államtitkár úr esetleg reagálna.

SIPOS IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Igen. Köszönjük szépen az észrevételeket. Természetesen egyetértünk az egyeztetéssel, illetve véleményezéssel kapcsolatos észrevételével, és nyilván azon leszünk, hogy a későbbiekben ne kelljen semmiféle indokot mondani önnek arra, hogy ez miért maradt el.

A jogi természetű kérdések vonatkozásában kollégámnak még átadom a szót, a referens vonatkozásában ugyancsak, mi is a magunk részéről támogatjuk, és kérjük a KLIK-től ezeknek a létrehozását.

BRASSÓI SÁNDOR (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Annyi kiegészítést tennék hozzá, hogy a nemzeti köznevelésről szóló törvény fogalom- és szóhasználatában ugye az önkormányzati szó használata konzekvensen végig van vezetve, illetve akkor, amikor önkormányzatot ír valahol, akkor több típusú önkormányzatot értünk mindig ez alatt, ha viszont úgy írjuk, hogy települési önkormányzat, akkor csak a települést. Tehát magában az Nkt. szóhasználatából és alapelvéből következik az, hogyha nincs külön valahol nevesítve az, hogy települési és nemzetiségi önkormányzat, úgymond csak az van, hogy önkormányzat, akkor ebben az esetben minden esetben a nemzetiségi önkormányzat is beleértendő. Mi sem jobb példa arra, mint amikor hátul a működtetői feladatokról van szó, mert a települési önkormányzat feladatait tartalmazzák, minden esetben, kivétel nélkül, kifejezetten települési önkormányzat szóhasználat van, mikor a fenntartói struktúráról van szó, vagy jogokat delegál, vagy kötelezettséget határoz meg a törvény, mind a két típusú, települési vagy nemzetiségi önkormányzatról van szó. Tehát ilyen értelemben nem gondolnánk azt, hogy ütközne bárhol a szóhasználat a jelenlegi javasolt módosítás.

Az a másik felvetés, ami konkrétan a módosító javaslat 1. §-ának a 4. pontját érinti, ami az intézményátszervezés fogalmára célzott, ugye kivéve a jogszabályváltozásból eredő módosítást, itt egy nagyon egyszerű technikai ügyről van szó.

Ugye a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ átvett több mint 2600 települési önkormányzati intézményt, és ezeknél minden esetben az átszervezésekről való döntéshozatal és a KLIK alapító okirata és minden más módosításnak végig kell mennie az egész államigazgatási rendszeren, beleértve a kincstári nyilvántartást, ez

rendkívül megterhelő dolog. Nem kívánja az állam semmilyen módon terhelni a feleket, sem a KLIK-et és az intézményeket, sem az intézmények mögött álló szülői, társadalmi, civil szervezeteket és különösen a nemzetiségi önkormányzatokat abban, hogyha olyan dolog miatt következik be kvázi egy átszervezési aktus, amiről senki nem tehet ebből a körből. Tehát, amikor egy települési önkormányzati jogszabálynál egy települési önkormányzati rendeletben döntenek egy településiterv-átalakításról vagy egy névváltozásról, jelen állapotban gyakorlatilag az intézményfenntartó központnak ebben az évben több száz esetben le kellett folytatni az egyeztetést, hogy egyetértenek-e az alapító okirat, illetőleg a szakmai alapidokumentum módosításával, mi mást tehetett volna, egyetértett vele. Hiszen az önkormányzat megváltoztatta - bocsánat, most mondok egy példát - a Lenin utcát Rozmaring utcára, ebben az esetben, mivel ezt az önkormányzat rendeletben határozta meg, ez nem volt kérdés senki számára. De mégis, egy óriási többletfeladat volt minden egyes érintett településen ezt végigfolytatni. Ugyanakkor, ha esetleg állami jogszabályban változás miatt fordul elő ugyanez, például gondoljunk arra, hogy idén nyáron az egyes oktatási tárgyú törvényekkel az állam, ugye, átvette a Pető Intézetet, tulajdonképpen főiskolaként állami fenntartásba és állami tulajdonú rendszerbe, ugye itt is végső soron egy jogszabály rendezte ezt el. Ilyen esetben nem kell kikérni a véleményt, mert jogszabály, törvény rendezte. Ez a dolog egyszerűsíteni kívánja a folyamatokat, és itt hangsúlyosan a végén azt szeretném mondani, hogy egyetlen jogszabály sem lehet ellentétes sem az Alaptörvénnyel, sem pedig bármely más törvénnyel, különösen nem sarkalatos törvényekkel. A magyarországi nemzetiségekről szóló törvény minden pontja sarkalatos törvénynek minősül, tehát, ha valaki jogszabályt alkot Magyarországon, akár önkormányzat, értelemszerűen helyi szinten köteles bevonni a helyi nemzetiségi érintetteket kivétel nélkül, ha működik települési, nemzetiségi önkormányzatuk, az ő egyetértésével teheti csak ezeket meg, és a helyi önkormányzati rendelet sem lehet ellentétes sem az Alaptörvénnyel, sem a nemzetiséggel. Tehát azt gondoljuk, hogy ez a szabály nem csorbít nemzetiségi jogot, hiszen azt önmagában a nemzetiségekről szóló törvény biztosítja minden magyarországi nemzetiségnek.

Ez tehát technikai jellegű, és semmiképpen nem a jogkorlátozást célozza, hanem a technikai egyszerűsítést, és mindenki számára a fölösleges adminisztrációtól való megmenekülés lehetőségét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen helyettes államtitkár úr és Brassói úr kiegészítését. Én értem a kollégák aggodalmát. Természetesen mindenki azt félti, amivel dolgoznia és élnie kell, és a nemzetiségi jogok érvényesülése felett őrködünk. Az aggályoskodás tehát alapvetően ebből fakad.

Ritter Imre úr jelentkezik. Megadom a szót.

RITTER IMRE német nemzetiségi szószóló: Köszönöm. Azzal a szándékkal egyetérttek, hogy a kétoldalú meg többoldalú felesleges adminisztrációt - amelynek a fenntartása senkinek nem célja - amennyire csak lehet, le kell csupaszítani. Ugyanakkor az a húszéves tapasztalatunk, hogy egy jó cél érdekében elindított jó szándékú módosítással gyakran olyan szinten visszaélnek, ami adott esetben megfojt egy-egy nemzetiségi közintézményt. És ez pont egy ilyen helyzet, hiszen az óvodák döntő többsége települési önkormányzati fenntartásban van, és egy sima települési önkormányzati rendelettel - az is jogszabály - azt csinálnak, amit akarnak, és még csak nem is kell egyeztetniük a nemzetiségi önkormányzattal vagy annak a véleményét kikérniük. Én azt elfogadom, hogy az Alaptörvény meg a nemzetiségi törvény milyen jogokat biztosít, de ha megteheti egy önkormányzat, hogy még a magyar Legfelsőbb Bíróság döntését is megmosolyogja és nem csinál semmit, és a

kormányhivatal, az ombudsmani hivatal meg mindenki más széttárja a kezét, s a döntésnek nincs konzekvenciája és következménye, akkor nekünk abból kell kiindulni, ha egy önkormányzat megkapja azt a lehetőséget, hogy egy önkormányzati rendelettel kikerülheti a nemzetiségi önkormányzat egyetértési jogát, azt meg is fogja tenni. Az esetek többségében meg fogja tenni, amikor bármilyen véleménykülönbség van. Kérem, hogy ezt a szempontot is vegyék figyelembe, mert az Alaptörvény és a nemzetiségi törvény elveire való hivatkozás annyira messze van egy-egy településen a települési önkormányzat által folytatott gyakorlattól, hogy ezek nem nagyon vannak köszönőviszonyban.

Még egyszer hangsúlyozom, nem arról van szó, és maximálisan elfogadom, hogy egy utcanévváltozásnál és hasonlóknál ez biztosan plusz teher, ugyanakkor viszont az alapvető érdekeinket sértheti és bánthatja az, ha ezt a lehetőséget egy települési önkormányzat megkapja. Hogy a települési nemzetiségi önkormányzat él-e a véleményezési, egyetértési jogával, az egy dolog, de ha az interneten közzéteszik és megadják neki a lehetőséget - erre egyébként a fenntartót kötelezi a törvény -, akkor azért mégis megmarad a jogbiztonság és az érdekérvényesítés lehetősége. Míg a másik esetben ezt olyankor is elveszítem, amikor nagyon nagy jelentősége és súlya lenne. Azt kérem tehát, hogy ezt a szempontot is vegyék figyelembe. Nekünk tényleg ez a szempont a fontos, és nem egy utcanévváltozás vagy valamilyen más formai kérdés. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Helyettes államtitkár úr!

SIPOS IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönjük. Mi ezt maximálisan értjük. A jogi lehetőségeket és azt a megfogalmazást, ami az önök számára ezt a lehetőséget biztosítja, meg fogjuk vizsgálni. Az egyéni módosítóknak ma 16 óráig ugyan be kell menniük, de a jövő héten még tárgyalni fogja őket a bizottság, tehát a bizottság is tudhat még tenni valamit ebben az ügyben.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Van-e további kérdés észrevétel, kiegészítés? Hepp Mihály alelnök úr!

HEPP MIHÁLY horvát nemzetiségi szószóló, az albizottság alelnöke: Egyetértek a német kollégám hozzászólásával. Valójában az a problémánk, hogy a különböző törvények - mint ahogy Imre is említette - sokszor úgy fogalmaznak, hogy amikor rólunk van szó, az ránk nem érvényes. Viszont a pozitív oldalát is elmondanám ennek a dolognak, mert most egy kicsit átmentünk negatívba, hogy milyen rossz ez meg az, meg a KLIK és a többi.

Azok a nemzetiségi iskolák, amelyeket a KLIK átvett, jellemzően kicsi iskolák. Az országos önkormányzatok által fenntartott intézményeken kívül csak kicsi iskolák vannak, főleg kistelepüléseken. Én nagyon jól éreztem ennek az ódiumát, mert mind a két mandátumom révén, az Országos Horvát Önkormányzat elnökeként és intézményfenntartóként is szembesültem ezekkel a dolgokkal. Nekünk is meg kellett vívnunk a harcunkat, pedig mi jóval jobb pozícióban voltunk, mert közvetlenül mehettünk a főosztályhoz, a miniszter úrhoz satöbbi. Ha valamilyen okból nincs jó viszony a települési önkormányzat és a települési nemzetiségi önkormányzat között - ami sajnos rengeteg helyen van -, akkor a nemzetiségi kisiskolák esetében ezek a jogok bizony nem érvényesülnek. Ettől függetlenül elmondható, ahol viszont rendben volt ez a dolog, helyel-közzel kikérték a véleményt, az intézményvezetők kinevezései úgy történtek, ahogy kellett.

Szerintem a legnagyobb problémát az jelenti, hogy a KLIK-ben - ahogy német kollégám is említette - nincs a nemzetiséggel szimpatizáló ember, vagy csak nagyon kevés van. Mi, akiknek több intézményünk is van, többször is beszélgettünk arról, hogy nem lenne Istentől elrugaskodott dolog az, ha a nemzetiségi iskoláknak egy önálló országos tankerülete lenne, ahol minden nemzetiség a saját iskoláinak a dolgait intézhetné. Erről már beszéltünk. Tudom, hogy ez technikailag több kérdést is felvet, de azt nem tudom, van-e jogi akadálya annak, hogy ez ne lehessen így. Mert az valójában úgy van, hogy ha nem szenzibilis az adott tankerületben a KLIK, akkor sok probléma tud felvetődni. Ugyanis a KLIK-ben dolgozó emberek, még ha a legjobb pedagógiai felkészültséggel is rendelkeznek, bizonyos dolgoknak nem tudnak velünk, nemzetiségekkel azonosulni. A nemzetiségi oktatásnak külön feladata van, nemcsak az, hogy megtanítsa a gyereket írni-olvasni, meg hogy tudja a földrajzot. Itt az anyanyelvoktatástól kezdve a tankönyvellátáson át az anyaországgal való kapcsolattartásig rengeteg a teendő. Úgy nem lehet az anyaországgal kapcsolatot tartani, hogy a gyerek soha nem látja meg az anyaországát. A magyar gyerekeknek megvan az a lehetőségük, hogy ha külföldre elmennek az ottani magyarokhoz, akkor azt fizeti az állam. Nekünk nem fizet senki semmit. A KLIK meg sok helyen teljes mértékben elhatárolódik ettől a dologtól. Én most csak a horvátok részéről tudok beszélni, de tudom, hogy a többiekénél is vannak ilyen gondok. Egy anyaországi kapcsolattartás során általában több száz kilométeres autóbuszútról van szó, és ha a gyerekeink oda mennek, akkor az anyaországból illik hasonló csoportokat visszafogadni. Itt nem arról van szó, hogy a futballcsapatot küldi el az adott falu egy másik futballcsapathoz, vagy a tűzoltó-egyesületet - persze van ilyen is -, hanem arról, hogy a gyerekeknek olyan nyelvi miliót kell biztosítani, hogy a gyerek tudja, ő azért tanulja az anyanyelvét, mert van egy ország, ahol azt a nyelvet beszélik, és annak is megvan a maga kultúrája.

Csak arra kérem a jogalkotókat, hogy ha bármi fölmerül ebben a kérdésben, akkor ezt a szempontot nagy súllyal vegyék figyelembe, mert ennél fontosabb nincs. Ha ugyanis ez nem működik, akkor a nemzetiségi anyanyelvi képzés nagy csorbákat fog szenvedni, és akkor a gyerek azt fogja mondani, hogy miért tanuljam én meg az anyanyelvemet. Én is nem tudom hány évig tanultam az orosz nyelvet, mert az a korosztály vagyok, de még soha nem voltam a Szovjetunióban, de még máshol se a volt szovjet tagállamok közül.

Tehát azt mondhatnám, pedig én országos második helyezett voltam oroszból nyolcadikos koromban, nem voltam még amatőr sem ebben a dologban. Jobban tudtam oroszul, mint a tanárom. Ezt most hagyjuk. De ettől függetlenül sosem tudtam használni, és ma előbb eszembe jut a Bleistift, mint a карандаш. A ceruza. Köszönöm szépen. Tehát én csak az empátiát várnám el mindenkitől, akinek ebben szerepe van. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen a Hepp Mihály úr által elmondottakat. Az egyértelműen látszik, hogy a KLIK és a nemzetiségi iskolák, illetve a KLIK által fenntartott nemzetiségi iskolák ügyében nekünk egy teljes délutánt kell az ügy tárgyalására szánnunk, úgyhogy számítunk a továbbiakban is helyettes államtitkár úrra és munkatársai közreműködésére ebben a kérdésben. Ezt nyilván elő kell készítenünk. Köszönöm szépen. Ritter Imre úr jelentkezett.

RITTER IMRE német nemzetiségi szószóló: Egy kicsit kapcsolódva és pozitív dolgokról is beszélve, gondolom, már eljutott a hír, hogy tegnap zártuk le a 2015. központi költségvetés tervezetével kapcsolatos egyeztetéseket a frakciókkal, minisztériumokkal, és tegnap délelőtt elfogadtuk azt a módosítót, hogy 2 milliárd

forinttal lesz megemelve - a kormányzat támogatásával is - a Magyarországon élő nemzetiségek 2015. évi támogatása. Ez négy területet érint: a civil nemzetiségi szervezetek, anyanyelvi táborok, nemzetiségi, kulturális rendezvények és a pedagógusképzésből csak az anyanyelvi táborokra hagyunk benn 60 milliót, tehát a 40 az 100 millióra van, mert a többire a Net.-nek a 3,4-ről 5,4-re emelése fog lehetőséget adni, és ígéretet kaptunk, hogy ennek az elosztási rendszerét még átnézzük, hogy itt valóban kapjunk mi nemzetiségek is. De az anyanyelvi diáktáborok kulcskérdés a túlélésünkhöz.

A másik nagy terület a települési és területi önkormányzatok támogatása. Itt a működési támogatás átlagos, az 480 a települési, 960 a területire lesz felemelve, tehát több mint a duplájára. A feladat alapú 25 százalékkal lesz megemelve.

A harmadik terület az országos önkormányzatok működésije, beleértve a médiát és az intézményfenntartó támogatását, ami közel 36 százalékkal, összességében ebből az intézményfenntartás nagyobb, a működési kisebb mértékben.

A negyedik része lesz egy külön fejezetcím a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott nemzetiségi köznevelési intézményekre, beruházás, felújítás, pályázati önrész. Ezt kulcskérdésnek tartjuk, mert az erre vonatkozó igény egyre csak bővülni fog. Ebből az egész csomagból tudatosan és egyértelműen három hónappal ezelőtt, amikor az egészet elindítottuk, kihagytuk a nemzetiségi köznevelési intézményeket, mivel a nemzetiségi fenntartásúak a tavaly szeptember 1-je óta élő új támogatási rendszerrel, úgy érezzük, hogy lényegesen jobb helyzetbe kerültek, és ráadásul olyan szempontból normatív támogatással is, hogy nem évközi pályázatokkal, egyebekkel kell biztosítani. Ezt köszönjük is, ez tényleg érdemi előrelépés. A KLIK és az önkormányzati fenntartásúaknál pedig egész egyszerűen nem volt sem idő, sem lehetőség arra, hogy egy olyan előterjesztést, vizsgálatot csináljunk, ami alapján megalapozottan lehet kérni vagy bármit benyújtani. Ezért azt mondtuk, hogy ezt a területet eleve hagyjuk, és majd, ha már megalakultak az új önkormányzatok, mert ugye közte volt a választás is, tehát régi, még nem új helyzetben voltunk. A következő időszakban szeretnénk a minisztériummal, KLIK-vel, EMMI-vel együttműködve tényleg egy átfogó vizsgálatot, konkrétan megnézni mindent, és utána annak alapján olyan javaslatokkal előjönni, ami szakmailag és minden más szempontból is támogatható.

Ezt csak azért szeretném kihangsúlyozni, hogy nem elfelejtettük ezt a területet, csak egyszerűen úgy ítéltük meg, hogy ez a normális, korrekt eljárás, és ennek keretében vannak azok, amit Hepp úr is felvetett, hogy igen, nagyon sok helyen a finanszírozásban is pont ezek a kérdések felmerülnek, hogy ahol van egy jó személyi kapcsolat, és ki tudja járni az ember, ott esetleg van pénz egy diáktáborra, egy cseretáborra, különböző dolgokra. Ahol nem, ott nincs, és azt gondolom, hogy ezt egységesíteni kellene. Ebben kérnénk majd mindannyian a segítséget. Ez nyilván egy meglehetősen komoly munkát igényel, de ez a következő időszak feladata lesz. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy konkrétan a törvényjavaslathoz van-e valakinek hozzáfűznivalója és kérdése. Nem szeretném, hogy visszaéljünk most a vendégek idejével. Természetesen foglalkoznunk kell ezzel a kérdéssel, ahogy azt el is mondtuk az imént is. Az intézmények fenntartásának a költségeivel, a köznevelési szerződések révén és természetesen a KLIK által fenntartott intézmények révén is fogunk foglalkozni. Tehát a kérdésem az, hogy van-e valakinek a törvényjavaslathoz kapcsolódó kérdése, akár a vendégek közül is, a helyettes államtitkár úrhoz. Fuzik János, bizottságunk elnöke kér szót. Megkérdezem

az albizottság tagjait, hogy egyetértenek-e, hogy szót kapjon. Aki igen, az kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.) Köszönjük, természetes volt, de ez a forma.

FUZIK JÁNOS szlovák nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Albizottság! Tisztelt Helyettes Államtitkár Úr! Köszöntöm önöket a főbizottság, a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében, és talán én is valami pozitívummal szeretném kezdeni. Egyrészt nagyon örültünk, hogy Czunyiné dr. Bertalan Judit államtitkár asszony részt vett a bizottságunk ülésén. Akkor még furcsa módon nem tudtuk, hogy ilyen közel áll a köznevelési törvény módosítása, tehát nem erre koncentráltunk, és egy picit talán bennünket is meglepett, de mindenképpen nagyon hasznos volt ez a találkozás. Egyrészt konkrét eredményekkel is járt, hiszen akkor a tankönyvellátással kapcsolatban komoly problémák voltak, és én már szóban is köszönöm államtitkár asszonynak, hogy például tótkomlói és békéscsabai iskolának a tankönyvellátási problémái megoldódtak, illetve a Kellótól a kifizetett tankönyvek, megrendelt, kifizetett tankönyvek nem érkeztek meg még november elején sem, de ez rendeződött.

Szintén pozitív lépésként, jelenséggént, szándékként értékeltük, hogy államtitkár asszony jelezte, hogy lesz egy-egy kapcsolattartó személy a bizottság - nálunk nyilvánvalóan az albizottság elnök asszonya - és a tárca között, tehát amikor a felmerülő aktuális eseteket, problémás kérdéseket már első kézből meg lehet vitatni. Ennek örülünk, helyettes államtitkár úr is említette a leendő együttműködést.

Nyilvánvalóan a területet nagyon fontosnak tartjuk és a szándékot és az illetén való megoldás lehetőségét is. Éppen azért, mert - és azért fontos, hogy találkozzunk - sok paragrafusnál nem értettük a tárca szándékát, hogy valóban mi motiválja, még ha össze is vetettük, világos volt a módosítás lényege, de hogy mi motiválja ezt a módosítást. Mindjárt mondok egy példát, ugye a 27. § z) bekezdés, hiszen bizottságunkban természetesen romakérdésekkel is foglalkozunk, roma szószóló is tagja, sőt elnökhelyettese a bizottságunknak. Ugye a szegregáció kérdése. Nem igazán értettük mi magunk sem, hogy ezeknek a döntéseknek, tehát az egyenlő bánásmód elveinek kormányrendelet-szintre hozása törvény helyett, tehát, hogy nem erősíti-e, voltak ilyen kritikák. Tehát, egyáltalán a roma oktatási szegregációról mi az álláspontja a tárcának?

A másik dolog, szintén talán tágabb, a pedagógiai szakmai szolgáltatásokkal kapcsolatos. Volt ott konkrét javaslatunk. Olyan érzésünk volt valóban, nemcsak az önkormányzatok kapcsán, hanem más jogszabályoknál vagy módosításoknál, mintha megfeleltek volna a nemzetiségi, önkormányzati intézményfenntartókról.

Az 5. § (3) bekezdés helyébe az (5a) pont lép, amely azt írja, hogy „az egyházi és magán köznevelési intézmény a pedagógiai szakmai szolgáltatást térítésmentesen veheti igénybe...” satöbbi. Itt a nemzetiségi intézményfenntartót hiányoltuk. Ez az egyik dolog. Az érdekelne, hogy a pedagógiai szakmai szolgáltatást nemzetiségi területen hogyan kívánja a tárca megoldani, hiszen egyes nemzetiségeknél voltak és most is vannak kisebb-nagyobb pedagógiai módszertani központok, de mindenképp volt szándék a törvényi szabályozásra, mert magasabbak az elvárások, a szakmai és egyéb feltételei egy ilyen intézmény működésének. Itt mi a jövő útja? Tudom, hogy szlovák területen is voltak komoly elképzelések a tekintetben, hogy ebben továbblépjünk.

Szintén a véleményük érdekel, mert lehet, hogy talán még túl is terjeszkedünk majd a törvénymódosító javaslatunk benyújtása során, és nemcsak megnyitott fejezeteket, paragrafusokat érintene a módosítási elképzelésünk. Éppen az említett KLIK, a kisiskolák és a nemzetiségi oktatás helyzetéből, a kis csoportlétszámok és az önálló osztályok igényéből kiindulva az Országos Szlovák Önkormányzat szakértői

vetették fel, hogy nem lehetne-e valamilyen megoldást találni, hiszen elég sok gondot okoz nekünk az osztályösszevonás. Már tíz tanulónál is osztályokat vonnak össze, ami nehezíti a nemzetiségi oktatást, hiszen itt valóban idegen nyelv oktatásáról van szó, mert, mint tudjuk, az anyanyelv oktatása már régen ebbe a stádiumba jutott. Leegyszerűsítve: nyolc szülő kérésére biztosítani kell az anyanyelvi oktatást. A kérdésünk az, ez nem terjeszthető-e ki úgy, hogy helyben az 1-8. önálló osztálynál nyolc tanuló esetében. Tehát nem 14 tanuló lenne az önálló osztály kritériuma a nemzetiségi oktatási területen, hanem - a törvényi nyolcas számból kiindulva - itt is a nyolc tanulót vennék alapul. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Helyettes államtitkár úr!

SIPOS IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen. Visszatérve az előző két felvetésre, annyit hadd mondjak, az teljesen egyértelmű mindkettejük hozzászólásából, hogy a KLIK-en belül valamilyen módon egy szervezeti egységben biztosítani kell a nemzetiségi referens, nemzetiségi osztály vagy nemzetiségi tankerület - ezt majd a KLIK eldönti - létét. Mi ezt maximálisan támogatjuk.

Amit mondani tetszett, abban a KLIK-kel kapcsolatos koordinációt, egyeztetéseket szintén támogatjuk. Amennyiben az albizottság erre a témára - ahogy javasolta - hosszabb időt szán, akkor azt kérjük, hogy a KLIK elnökét, illetve a KLIK e területtel foglalkozó szakembereit is hívjuk meg. De lehet, hogy néhány szakmai tartalmat előzetesen át kellene venni, hogy ide már csak annak a végeredménye kerülhessen.

Fuzik úrnak válaszolva szeretném elmondani, hogy a tárcsa a szegregációt természetesen elítéli, az elmúlt időszakban minden olyan nyilatkozatot megtett, ami ezzel kapcsolatban szükséges volt. Az egyenlő bánásmódról szóló törvényben volt egy olyan hiátus, ami miatt nekünk ezt a köznevelési törvényben tovább kellett vinnünk, és nyilván tudjuk, tisztában vagyunk vele, hogy az országban vannak olyan problematikus helyek, amelyek helyzetét vizsgálunk és kezelniük kell. Megint csak szeretném jelezni, hogy nem a rossz szándék, hanem a jobbító szándék vezérli a tárcát, hogy ezen a területen - nyilván az érintettek bevonásával - továbblépjen.

Ami a szakmai szolgáltatások vonatkozásában mondani tetszett, azt egy ma 16 óráig beadandó módosítóval kezeljük. A lehető legjobb tudásunk szerint próbáljuk kezelni ezt a problémát.

A nyolc fős osztálylétszám tekintetében nyilván azonnal háttérszámításokat kérnek tőlünk. Jó lenne, ha e tekintetben adatokkal tudnánk segíteni egymást. Most azt tudom ígérni, hogy megkérem Kraszlán István kollégámat - akit nyilván többen ismernek -, hogy vegye fel önökkel a kapcsolatot. Az idevonatkozó háttérszámítások birtokában pedig a gazdasági tárcával kell egyeztetnünk, hogy ebben a kérdésben milyen a mozgásterünk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kérdezem, hogy a jelen napirendi ponttal kapcsolatban van-e még valakinek kérdése vagy hozzáfűznivalója, illetve megkérdezem helyettes államtitkár urat és munkatársát, hogy mennyi időt tudnak még ránk szánni.

SIPOS IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Amennyit gondolni tetszenek.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kinek van még kérdése? Suha Nikolett jelentkezik. Kérdezem a bizottság tagjait, hozzájárulnak-e ahhoz, hogy megadjuk Suha Nikolettnek a megszólalás lehetőségét. *(Szavazás.)* A bizottság egyhangúlag hozzájárult ahhoz, hogy Suha Nikolettnek szót adjak. Parancsoljon!

DR. SUHA NIKOLETT jogász (Esélyt a Hátrányos Helyzetű Gyerekeknek Alapítvány): Üdvözlök mindenkit. Nagyon szépen köszönöm a felszólalás lehetőségét. Suha Nikolett vagyok, és az Esélyt a Hátrányos Helyzetű Gyerekeknek Alapítvány jogászaként vagyok most jelen.

Két nagyon rövid megjegyzésem lenne államtitkár-helyettes úr felszólalásához a törvényjavaslattal kapcsolatban. Az egyik arra vonatkozik, hogy a visszatartás lehetősége adott lesz az általános iskolában. Örömmel vettem, hogy kimondta azt a lehetőséget, hogy adott esetben visszaélés következhet be ezzel kapcsolatban. Az alapítvány gyakorlata nem a felsőbb évfolyamok tekintetében mutat ilyen jellegű visszaéléseket, hanem éppen hogy az első osztályosok visszatartásával kapcsolatban, amire jelen pillanatban törvényi lehetőség nincs, de ezt kijátszva volt olyan alkalom, amikor első osztályosokat visszatartottak, mégpedig utólagos szülői beleegyező nyilatkozat aláírásával. Ez azért aggályos, mert mint tudjuk, Magyarországon nemcsak bizonyos területeken, hanem országszerte körülbelül ezer iskolában tapasztalható szegregált oktatás valamilyen szinten, ezek közül nagyon sok helyen kifejezetten cigány iskolák jöttek létre, ahol szinte száz százalékban cigány nemzetiségűek a tanulók. Ha megnézzük ezeknek az iskoláknak a szerkezetét, összetételét, az tapasztalható, hogy nemcsak a hátrányos helyzetű és halmozottan hátrányos helyzetű tanulók jelentkezik oda nagyon magas arányban, hanem azt is látjuk, hogy nagyon alacsony ezeknek az iskoláknak a létszáma. Ez azért nagyon veszélyes, mert ha visszatartási lehetősége van az iskolának, akkor az első osztályba jelentkezők hiányát pótolnák így, amivel az eredeti cél a visszájára fordulhat, és nagyon könnyen olyan vágányba sodródhatunk, ami nem a közoktatás célját fogja szolgálni.

A másik ilyen pont pedig, ami részünkről is felmerült, és aminek a médiában is nagyon nagy visszhangja volt, a Fuzik úr által említett 27. § (2) bekezdés z) pontja, ami további aggodalmakra ad okot. Talán az sem titok senki számára, hogy november 6-án született a Debreceni Ítéltáblán jogerős ítélete az alapítványnak, mégpedig többek között a Görög katolikus egyházzal szemben, mint alperes. Nehezményeztük, hogy éppen egy olyan pont születését próbálja előretolni Balog miniszter úr, amely szembemegy egy jogerős ítéltáblai ítélettel. Továbbra sem szeretnénk ködbe burkolózva látni annak a feltételrendszernek a kidolgozását, amelyet ebben a pontban emlegetnek. Nagyon-nagyon szeretnénk látni és értelmezni, hogy hogyan gondolják ezeknek a feltételeknek az újragondolását, illetve hogy mikkel lehetne ezeket kiegészíteni, hogyan szeretnék a szegregáció jogszerű állapotát kibővíteni, mert rendkívül nehéz és veszélyes állapotokat eredményezhet. Nagyon köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Helyettes államtitkár úr!

SIPOS IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen. Az első felvetését értem. Nyilván nem az a célunk, hogy ilyen helyzeteket előidézzünk, valóban pedagógiai tartalmak oldaláról szeretnénk ezt megközelíteni.

Ha jól értem, akkor az ön szavaiban árnyaltan az volt, hogy sehol nem engedélyezné. Nem tetszett kimondani, de ... *(Dr. Suha Nikolett: Vagy meghatározott feltételekkel.)* Nézze, szerintem abban én most mondhatok egyfajta

egyeztetést vagy nyitottságot, hogy rendeletben megnézhetjük azt, hogy akkor az első évfolyam esetén is valóban ezt mikor lehet megtenni. Azt gondolom, hogy ez is egy széles körű és viszonylag részletes szabályozást igényel, és akkor annak megint az a veszélye, hogyha belemegyünk a részletekbe, akkor ... Tehát nyilván azt gondolnánk, hogy a szülő és az iskola együttműködésében jó döntések születnek ezen a területen, és mindkét fél ugyanabban érdekelt. Az ön szavaiból nyilván azt érzékelem, hogy már az első évfolyamon is van olyan eset, amikor bizonyos ráhatással történnek intézkedések. Köszönöm szépen a felvetését, szerintem ezt megvizsgáljuk.

A másik esetben pedig, azt gondolom, kicsit itt az időrendiség valóban nem volt szerencsés, hogy egy ítélet és egy törvénytervezet találkozott. Ebben tényleg azt kell mondjam önnek, hogy nyilván semmiféle szándék vagy tudatosság nem volt a részünkről, az ütemezés hozta, két egymástól független ütemezés ért össze, és semmiképpen nem célunk az, amit itt ön említett, hogy ezekkel a helyzetekkel ne foglalkozzunk, vagy nem is tudom, hogy tetszett fogalmazni, hogy a ködben ne lássunk. Nyilván mi is látjuk, sőt a Klebelsberg Intézményfenntartó Központon keresztül sokkal többet látunk ezekből a problémákból, mint amikor a települési önkormányzatok tartották fenn ezeket az intézményeket. Tehát pont azt jelezzük, hogy ezzel foglalkozni kívánunk, és ezt a helyzetet kezelni. Azzal pontosan tisztában vagyunk, hogy nem egyszerű helyzet, és ehhez nyilván nagyon sok egyeztetésre, és nagyon komoly szakmai munkára lesz szükség, hogy ebben előre tudjunk lépni. Mi most pont ezt vállaltuk.

BRASSÓI SÁNDOR (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Az első kérdés, amit felvetett, tehát, hogy amikor a tanuló elkezd az első általános iskolai évfolyamot, és utána milyen lesz a pályautja. Tehát ismétli-e az első évfolyamot, ha gyenge az eredménye, vagy úgy ismétli meg, hogy ennek nincs nyoma adminisztrációban. Ez egy csomópont, a másik csomópont meg az, hogy utána ugye a felsőbb évfolyamokon bármikor bármelyiket újrajárhatja a szülő kérésére.

Nézzük az elsőt. Az, hogy a gyerek bemegy óvodából az általános iskolába, tudjuk, hogy nagyon változó szociokulturális háttérből jönnek ezek a gyerekek, és az első évfolyamon már érvénybe lép a Nemzeti alaptanterv, az állami tanterv, ott van egy lecke, figyelni kell, tanulni kell, teljesíteni kell. Ugye az az állami megrendelés a pedagógus felé, hogy aki ezt nem teljesíti, az nem mehet tovább, az is egy járható út, de nem biztos, hogy azoknak a kisgyerekeknek, akiknek a reguláris, szabályozott tanulási metodikákkal, a módszertannal való találkozása ez az első alkalma, nem biztos, hogy jó út lesz, hiszen, ha visszatekintek mondjuk, az utóbbi 17 évre, igazából arról soha nem volt különösebb oktatáspolitikai vita, hogy az első évfolyamban a gyereket buktassák-e vagy nem. Nagyjából 1998-ig visszamegyek, egységes volt az elv abban, hogy ha a tanuló láthatóan bekerült, mert érett volt az iskolára, de az ottani terhelés, a családi háttere, a környezeti háttere miatt a teljesítése bizonytalan volt, vagy látszott, hogy nem fog tudni jól teljesíteni, akkor inkább járja még egyszer az osztályt. De nem úgy járja, hogy beírják, hogy elégtelen, és megbukott. Nem így, hanem úgy, hogy újrajárja még egyszer, pedagógiai célzattal. Ez a szabályozás gyakorlatilag 1999 óta így van, a mostani hatályos törvényben is így van. Ennek a célja, hogy a gyereknél ne legyen az életútjában egy negatív nyoma, hogy már az első évben úgy kezdte, hogy megbukott. Az összes pszichológus azt mondja, hogy ez egy kisgyerek számára súlyos teher, ezt jó elkerülni. A felsőbb évfolyamokon már más a helyzet.

Azért azt, hogy egy iskola, egy pedagógus azt mondja egy tanulóra és azt mondja a szülőnek, hogy indokolt lenne újrajárni az első osztályt, mert a képességei vagy a tanulmányai vagy bármi más miatt ez indokolt, ebben azért van egy nagyon

fontos segítés. 2002 óta, tehát 12 éve működik az első általános iskolai osztályokban az úgynevezett difer fejlődésvizsgáló rendszer. Ennek a használatát 12 éve írjuk elő a tanév rendje rendeletben. Ez egy olyan, a Szegedi Egyetem által kifejlesztett és nemzetközi, európai, tulajdonképpen elismert diagnosztikus fejlődésvizsgáló rendszer, amely 18 készségterületen vizsgálja a tanulókat, és ha az osztálytanító megvizsgálva a saját osztályában tanulókat, úgy ítéli meg, hogy hát az adott tanuló esetében indokolt lehetne újrajárni még egyszer, mert inkább még alapozzuk egy évig az alapkészséget, hogy utána biztosabban építhessünk rá, ez a rendszer működik. Tehát ezért pedagógiai, pszichológiai szempontból azt kell hogy mondjam, hogy ebből nem voltak viták, hogy ez jó így.

A felsőbb évfolyamon, hogy bármikor ismételterő, ott már vannak viták, és ezért örülök, hogy azt mondta, mintha úgy értelmeztem volna, hogy pozitívként érzékeli ezt a döntést, merthogy hozzám meg érkeztek olyan üzenetek és olyan megkeresések, elhangzottak számos konferencián, hogy rábeszélnek szülőket arra, hogy a gyerek még egyszer járja az adott évfolyamot, adott esetben akár pénzszerzés céljából is, ami a gyerek mindenképp felett álló érdeke szempontjából egy nagyon súlyos megkülönböztetés, ami elítélendő. Ezért ez a javaslatcsomag így együtt, azt gondoljuk, hogy jól szolgálja a tanuló érdekét.

A másik, csatlakozva államtitkár úrhoz, semmiképpen nem cél semmilyen módon a szegregáció. Az Alaptörvény és az egyenlő bánásmódról szóló törvény alapvetően ezeket kizárja. Az azonban, hogy a szülői döntés hogy kerül artikulálásra, hogy kerül el az intézményszervezőhöz vagy az iskolaszervezőhöz, az igazából nem teljesen szabályozott. Tehát maga a rendelkezés nagyjából ezt a dolgot kívánja majd nyilván megfelelőképpen szabályozni azért, megint csak a New York-i egyezmény vagy a gyermekek mindenképp felett álló érdekéről szóló deklaráció kimondta, és Magyarországon ugye törvénnyel lett kihirdetve, ez ebben az esetben is, összhangban az egyenlő bánásmódról szóló törvénnyel, meg tudjon valósulni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Azt gondolom, hogy a szaktárca kellő figyelmet fordít a nemzetiségi köznevelésre, bízom benne, hogy ez nyilván majd a törvényjavaslatok, illetve a benyújtott törvénymódosítás tekintetében a mi számunkra is így fog majd végződni. Azokat a konkrét javaslatokat, amiket megfogalmaztunk, igyekszünk eljuttatni majd a parlament elé, nyilván a Kulturális bizottság révén. Úgy látom, valaki még szeretne szólni. Először szavazzuk meg, hogy szót kaphat-e. *(Szavazás.)* Igen.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA (Szerb Országos Önkormányzat): Köszönöm a szót. Én igazándiból szeretném kihasználni, bár sokakat ismerek innen, de szeretném kihasználni az albizottsági ülést és a helyettes államtitkár úr jelenlétét, mert szeretném felhívni a figyelmet valamire, ami nagyon hamar problémát fog jelenteni, és valószínűleg a törvényhozóknak a munkája lesz szükséges, hogy ez megoldódjon. Nemrégiben jelent meg a 326/2013. (VIII. 30.)-i kormányrendeletnek a módosítása, ami a pedagógusok életpályamodelljével kapcsolatosan, illetve a pedagógusminősítések és az országos pedagógiai ellenőrzést végzőknek, azzal kapcsolatban a pedagógusosztályok minősítéséről szól. Itt szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy mivel magam is részt vettem ebben a folyamatban, abszolút saját tapasztalatból mondom, valamilyen módon törvényi keretben meg kell oldani azt, hogy a nemzetiségi köznevelésben részt vevő pedagógusok ne legyenek kizárva ebből a folyamatból. Ugyanis gyakorlatilag az a probléma merült fel például a Budapesti Szlovák Gimnázium igazgatójával kapcsolatban is, hogy egyszerűen nem lehetett találni a törvényben megadott feltételeknek megfelelő vizsgatársat úgy, hogy a

kolléganő személyesen tudta, hogy az elkövetkező x időben nem jelentkezett senki, sem a békéscsabai, sem a budapesti iskolából. De ez mind más, főleg, mikor olyanról van szó, hogy közismereti vagy természettudományi tárgyat nemzetiségi nyelven oktató pedagógusok részére szinte értelmezhetetlen, mert óralátogatással, óraelemzéssel, minősítéssel kapcsolatos úgy, hogy közben olyan ember ül ott, aki vagy nem érti a nyelvet, vagy pedig nem olyan szakos kolléga. És mivel ez valamilyen szinten a pedagóguskollégák megítélését is meghatározza a közeljövőben, úgy gondolom, hogy előbb-utóbb komoly problémaként fog megjelenni. Egyrészt van egy türelmi időszak, hat év, utána viszont lesz egy kötelezőség is. Szerintem nem kellene megvárni, hogy ez idáig eljusson. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Ez valóban egy élő probléma, köszönjük, hogy elmondta. Helyettes államtitkár úr!

SIPOS IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönjük szépen a felvetést. Tizenöt évig matematikatanárként vezettem egy iskolát, és nagyon jó érzéssel látogattam énekórákat, történelemórákat, magyarórákat, ami mindig felüdülés volt. S bár nem olyan értelemben értettem hozzá, ahogy az elvárható lenne, mégiscsak bizonyos pedagóguskompetenciákat, hozzáállásokat és nagyon sok mindent meg tudtam ítélni. Ezzel együtt teljesen jogos a felvetése. Abban mindenkit szeretnék megnyugtatni, hogy ez a munka elsősorban pedagóguskompetenciákat vizsgál, és mellette rendkívül fontos a szaktárgyi tudás is. Mindenképpen figyelni fogunk arra, amit mondani tetszett. Elnézést kérek a személyes válaszáért.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Az érveink között általában ott vannak a személyes példáink is, tehát igazából nem történt semmi.

Van még egy dolog, amivel külön kell foglalkoznunk: egy külön ülést a roma gyermekek köznevelésével kapcsolatban minden bizonnyal még le kell folytatnunk. A KLIK által fenntartott intézményeket napirendre tűztük a következő ülészek idejére, de ennek a napirendre tűzését is nagyon sok indok támasztja alá, és természetesen akkor is számítunk a szaktárca, valamint minden érintett közreműködésére.

Van-e még valaki, aki szeretné kiegészíteni a törvénymódosításhoz kapcsolódó témakört? Ritter Imre német nemzetiségi szószóló úr!

RITTER IMRE német nemzetiségi szószóló: Bár külön törvénymódosításként készítettük elő az országos nemzetiségi önkormányzatok hivatali munkavállalóinak a köztisztviselői jogállás megszüntetésére vonatkozó pontot, de a köznevelési törvény módosítása megnyitotta a nemzetiségi törvényt is. Ez is egy olyan pont, amit korábban Balog Zoltán miniszter úrral egyeztettünk, és ő ezzel egyetértett. *(Brassói Sándor: Ez a költségvetést megalapozó törvényt érinti.)* Azt a jövő héten fogjuk tárgyalni, de mivel ez nyilvánvalóan érinti, odaadnám az előkészített törvénymódosítási javaslat szövegét és az indoklást, és kérnék szépen majd rá egy visszajelzést.

ELNÖK: Nem kifejezetten ehhez a szaktárcához tartozik ez a kérdés, de megköszönjük Ritter Imre szószóló úrnak, hogy ezt is felvetette. Kérdezem, hogy konkrétan a köznevelési törvény módosításához beadott törvényjavaslathoz van-e valakinek hozzáfűzni- vagy kiegészítenivalója, vagy lezárhatjuk ezt a napirendi pontot. *(Nincs jelentkező.)* Nincs.

Bizottságunk is közreműködik annak a részletes indoklásában, amit majd a Kulturális bizottsághoz el fogunk juttatni, és amely a módosításainkat tartalmazza.

Nagyon szépen köszönjük helyettes államtitkár úr és Brassói úr válaszait, és bízom benne, hogy számunkra megnyugtató módon fog a törvényjavaslat lezárulni. Köszönöm szépen.

SIPOS IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Mi is köszönjük a lehetőséget és az együttműködést.

A köznevelési szerződések megújításának megvitatása

ELNÖK: 2. napirendi pontunk a köznevelési szerződések megújítása, amelynél szintén fontos lesz helyettes államtitkár úr közreműködése. Ez már szinte egy papagájtéma, nevezetesen mindig ugyanazt mondjuk, most már pár hónapja. A köznevelési szerződések a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott intézmények számára nagyon fontos dokumentumok. Nagyon sok nemzetiségi önkormányzat és intézményei ezeket egy esztendőre kötötték az EMMI-vel, ezt szeretnénk mi kitégíteni ötéves szerződésre. A másik kérésünk pedig nagyon határozottan az, hogy ezeket a köznevelési szerződéseket lehetőség szerint záros határidőn belül lehessen aláírni, hiszen az intézményeknek és a nemzetiségi önkormányzatoknak is tervezniük kell a következő költségvetési évet, és a biztonság akkor jelentkezik, amikor egy intézmény meghirdetheti, hogy a fenntartója biztosítja számára a működési költségeket, ami hosszú távon biztosítékot jelent a megrendelőknek, nevezetesen a nemzetiségi nevelésben részt venni szándékozó gyermekeknek és szüleiknek.

Kérdezem a szaktárca képviselőit, hogy ezzel kapcsolatban milyen biztató információt tudnak a bizottság számára elmondani.

SIPOS IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen. Én azt a biztató információt tudom elmondani, hogy a szerződések megújítása folyamatban van. A kollégáimtól azt az információt kaptam, hogy ezek folyó ügyek, tehát napi szinten foglalkoznak vele. Az időtartam vonatkozásában maximálisan egyetértünk azzal, hogy egy stabil időszávot vagy időtartamot kell látnunk. A kérést tolmácsolni fogjuk a miniszter úr felé azzal, hogy vegye figyelembe ezt a kérést.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Volt egy olyan szándékunk - és most az albizottság tagjait kérdezem, hogy a helyettes államtitkár úr válasza után kell-e nekünk ilyenrel élnünk -, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága révén megpróbálunk egy határozatot írni, amivel majd az EMMI-hez fordulhatunk. Kérdezem, hogy véleményük szerint egy ilyen válasz után erre szükség van-e. Ritter Imre!

RITTER IMRE német nemzetiségi szószóló: Természetesen, hiszen ennek ez a hivatalos útja. Azt természetesen megköszönjük, ha helyettes államtitkár úr erre ráerősítenek, de nekünk az a dolgunk, hogy határozatot hozzunk, és azt továbbítsuk. Köszönöm.

ELNÖK: Miután albizottsági szinten mi határozatot nem hozhatunk, azt kérem, tegyünk javaslatot a Magyarországi nemzetiségek bizottságának, hogy fogalmazzunk meg egy határozatot, amely kimondja, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága kéri, hogy az EMMI és a köznevelési intézmények, illetve az őket fenntartó nemzetiségi önkormányzatok december 31-ig kössék meg a köznevelési szerződést öt évre. Amennyiben az albizottság tagjai ezzel egyetértenek, kérem, hogy kézfelemeléssel jelezzék. *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy az albizottság 3 igen

szavazattal, egyhangúlag egyetért a javaslattal, amit a főbizottsághoz továbbítani fogunk.

A 2. napirendi ponthoz van-e még valakinek kiegészítenivalója vagy kérdése? *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincs, a napirendi pont tárgyalását lezárom.

Nagyon szépen megköszönjük vendégeink részvételét. Azt gondolom, egy igazán termékeny együttműködés kezdődött ma, és bízom benne, hogy ennek legalább ilyen termékeny folytatása lesz a jövőben is. Köszönöm szépen még egyszer. *(Sipos Imre: Mi is köszönjük.)* Viszontlátásra! Köszönjük szépen.

Az albizottság 2014. évi őszi-2015. évi tavaszi ülészakára szóló munkatervének megvitatása és elfogadása

A 3. napirendi pontra térnék át, ami pedig az albizottság 2014. évi őszi, most gyakorlatilag egy hónapunk van vissza ebből és a 2015. évi tavaszi ülészakára szóló munkaterv megvitatása, illetve elfogadása. Amit az albizottság tagjai megkaptak, az gyakorlatilag egy előzménye igazából annak, ami majd aztán, remélem, hogy három órára egy végleges munkatervvé fog alakulni.

Megmondom őszintén, decemberre további albizottsági ülést eredetileg nem terveztünk, de kérem a tagokat, hogy esetleg, ha úgy gondolják, hogy van olyan sürgető kérdés, ami miatt mégis kellene, akkor ezt természetesen fel fogjuk venni a napirendi pontok közé.

Januárra sem terveztem egyelőre konkrét témakört, de mert, hogy ez az ülésszünet időszaka, tehát elvileg akkor a mi munkánk is ilyen szempontból szünetel, és februárra terveztem azt, ami itt már többször előkerült itt a mai nap folyamán, nevezetesen a nemzetiségi köznevelési intézmények helyzete, nehézségek, problémák és pozitívumok a működés és tartalmi munka vonatkozásában. Amihez úgy gondoltam, hogy a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott intézmények egy kört képviselnek, majd pedig a KLIK, illetve az önkormányzatok, esetleg alapítványok fenntartásában működő intézmények köre egy másik kör, és az előkészítésre gondoltam én olyan szinten kiterjeszteni a témát, hogy megkeresnénk az országos nemzetiségi önkormányzatokat, azoknak a kulturális vagy oktatási bizottságait, illetve megkeresnénk a nevelési-oktatási intézmények igazgatóit. Természetesen itt, a szószólótársaink aktív közreműködését szeretnénk kérni. Tudniillik ma is többször előfordult, hogy konkrét példákkal éltek szószólótársaim, és nyilván minden problémával egyenként nem megyünk szembe, vannak azonban olyan kérdések, amikre fókuszáltan kell odafigyelni, ezért azt hiszem, hogy ez egy szélesebb körű előkészítést fog igényelni. Nem csak finansiális kérdésekre gondolok itt elsősorban, hanem sokkal inkább tartalmi megoldásokra. Akár létszámproblémákra, akár a köznevelés, akár a kerettanterv és a kerettantervvel kapcsolatos problémákra, nyilván az oktatást érintő további kérdésekre.

A márciusi időpontra terveztem én a nemzetiségi tankönyvellátás kérdéseit egy új körben, a Kello munkatársainak a meghívásával. Megmondom őszintén, itt az időponton többet gondolkodtam. A jövő évi tankönyvrendelést viszont májusban kell véglegesíteni, tehát azért gondoltam fontosnak ezt a márciusi időpontot, hogy egyrészt akkor a tankönyvrendeléssel kapcsolatos kérdéseket fogalmazhatjuk meg, illetve továbbíthatjuk. Másrészt természetesen további tankönyvírás kérdéseit vitathatjuk meg. Én úgy láttam, mintha valamilyenfajta pályázati kiírás megjelent volna, hogy mit érint, azt még konkrétan nem tudom, de mindenképpen oda kell figyelni arra, hogy további, még hiányzó tankönyvek vonatkozásában megkeressük azokat a lehetőségeket, amik révén aztán további tankönyvírásra ösztönözhetjük a kollégákat.

Ezt gondoltam a márciusi napirendi pontban, és merthogy mi köznevelési és kulturális bizottság vagyunk, terveztem továbbá a nemzetiségi közösségek kulturális életével kapcsolatos témakört, ahol egyrészt a nemzetiségi színház vagy színházak kérdése lenne egy kérdés. De, merthogy a média a figyelmünkön egy kissé kívül esik, mert konkrétan a bizottságaink nevében nem fogalmazódik meg, de a nemzetiségi média kérdése nagyon fontos szerintem, én ezt a témakört úgy gondoltam kiterjeszteni, hogy a nemzetiségek és a médiák kapcsolatáról egy kicsit tágabb viszonylatban. Hiszen a médiamegjelenésünk a nemzetiségi médiákon kívül nem annyira jellemző. Ez ügyben is célszerű lenne egy eszmecsere folytatnunk.

Feltétlenül fontosnak tartanám az új kulturális államtitkár úr meghívását. Itt egy kicsit elbizonytalanodtam, mert lehet, hogy az ő meghívását korábbra kellene tennünk. December 18-a a nemzetiségek napja, amiről én teljesen véletlenül olyan információval rendelkezem, hogy december 7-én fogja valaki - de nem tudom, hogy ki - a Vigadóban ennek az ünneplését megtartani. (*Fuzik János: Díjátadás?*) Igen, hogy azzal együtt. (*Közbeszólások: Az más.*) Ja, igen, akkor az mégsem az. Akkor lehet, hogy ez egy kicsit rossz információ. (*Hepp Mihály: Országos Nemzetiségi Díj, amit átadnak.*) Igen. Tehát most lehet, hogy adott esetben gondolkodhatnánk azon, hogy mégis csak teszünk decemberre egy ülést, de mert 15-e az utolsó ülésnap, ott olyan sok játékunk nincsen, azért gondoltam én ezt a decembert kihagyni, és akkor dr. Hoppál Pétert ekkor meghívni, és esetleg ezt összekapcsolni egy olyannal, hogy a nemzetiségek napját egyúttal egy kisebb körben csak megemlékezés szintjét előkészíteni, vagy nem tudom... Tehát ezek itt ötletek. Kérem szépen az albizottság tagjait, illetve, akinek esetleg további konkrét napirendként valami megfogalmazódott a fejében, azt legyen szíves kiegészítésképpen elmondani. Köszönöm szépen. Elnökhelyettes úr, tessék parancsolni!

HEPP MIHÁLY horvát nemzetiségi szószóló: Itt az április-májusi programnál mind a három olyan téma, amelyik megér egy önálló napirendet. Egy albizottsági ülésen nem tudjuk megoldani. Tegnap, amikor a költségvetésre benyújtottuk a javaslatunkat, mind a három külön van nevesítve, mert vannak a nemzetiségi médiák meg az országos önkormányzatok, miután rajtuk keresztül mennek ezek a dolgok. Tehát itt változások lesznek. Itt anyagi kompetenciák is lesznek valószínűleg. Ez az egyik dolog.

A másik, a nemzetiségi színházak területén rengeteg anomália van, én csak a németekét meg a sajtunkét ismerem, de most már, azt hiszem, az örményeknek is van már, csak egészen más státuszban. A nemzetiségi színházaknak olyan ártatlan a pénzügyi helyzete, mert ők nincsenek benne abban az első kategóriában, amikor az államtól megkapják az x összeget, de aztán legyen bevételük meg szponzoruk és a többi.

Ez egy nagyon fontos kérdés, az viszont, amit az Erika említett, hogy az adott médiák és a nemzetiségek szerepe, ezt is két részben lehetne tárgyalni. A saját médiáink szerepe, mert ott sincs mindenhol áldott állapot, tudjuk. Mert végigjártuk ezt a dolgot. És hogy az, hogy viszont a magyar médiákban a magyarországi nemzetiségek nagyon vékonyan vannak. Tehát az elektronikustól kezdve az írott médiában is, hát én nem is tudom, követem, de azért ez ... néha-néha egy kis hír megjelenik. Még olyanról sem írnak, például nem vettem észre azt sem, amikor a nemzetiségi díjat, mikor átveszik, akkor maximum lefényképeznek egy embert ott, és akkor el van intézve a dolog. Tehát azzal sem foglalkoznak. A televízió meg egyáltalán nem, minthogyha nem is volna ilyen médiánk. Holott nekünk ott delegált emberünk is van ebben a médiatanácsban. És arról nem beszélve, hogy a médiák, a televízió meg a rádió kérdésében viszont jól áthintáztak bennünket. Emlékeztek, amikor a stratégiai

együttműködésünket aláírtuk a Navracsiccsal, és ott volt a televízió elnöke meg mindenféle emberek, és másnap meg kirúgták a felét a szerkesztőségeknek, és akkor kérdeztük, hogy miért, azt mondták, hogy hát ti nem kérdeztétek meg. Miért, ha megkérdezzük, akkor nem rúgják ki őket másnap? Tehát megfelezték a szerkesztőségeket. Áldatlan állapotok vannak ott! Az államtitkárság többször összehívott minket - János, te emlékszel rá, mint elnökök többször is voltunk ilyen megbeszélésen -, és mindenhol csak olyan válaszokat kapunk, hogy majd megoldjuk, meg hasonlót. A múltkor is, amikor az államtitkár asszony volt itt, én egy kicsit meg voltam rökönnyödve, mert választ nemigen kaptunk, amit meg kaptunk, azt már tudtuk előre. A mai beszélgetésre is azt mondom, hogy egy jó dolog kezdete lehet, de azért nyugtával dicsérjük a napot. Nagyon meg kell fontolnunk, hogy kiket hívjunk meg. Hogy Hoppál Pétert meghívjuk, az oké, de vannak mások is, akiket meg tudunk hívni. Nekem ez a véleményem. Egyébként én jónak tartom ezt az egészet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megmondom őszintén, én magam is zavarban voltam, mert a mai ülés előkészítésére nagyon kevés időnk volt. Időközben ment a törvényjavaslat elemzése, annak a módosításai, nekem volt egy felszólalásom, amelyre csak egy éjszakán át tudtam készülni. Konkrétan a jövő hétre terveztük, és elnézést kérek mindenkitől az előkészítettség miatt. Ezeket a témaköröket én magam is külön-külön tárgyalásra gondoltam, azért is van ott a két hónap. A konkrét időpontok megállapítását nekünk menet közben kell egyeztetnünk, több okból is, mert például nem ismerjük még a tavaszi ülésszak menetrendjét, ami majd befolyásolja a mi üléseink lehetséges időpontjait. A meghívott vendégek körét illetően pedig megint csak egyeztetnünk kell. Meg kell mondanunk, hogy most nagy szerencsénk volt, hiszen Czunyinét sikerült meghívunk a nagybizottság ülésére - az más kérdés, hogy mennyire volt az a beszélgetés eredményes vagy sem -, mert az is valaminek a kezdete, még ha nem is lehetünk elégedettek, Sipos Imre helyettes államtitkár úr pedig az alapján készült a mai beszélgetésre, amiről mi hirtelen egyeztetni tudtunk. Az, hogy ilyen gyorsan igent mondott a meghívásunkra - hiszen csak tegnapelőtt hívtuk meg -, azért jó jelzés, meg az is, hogy a közoktatásért felelős főosztály vezetőjét magával hozta. Soha nem lehetünk elégedettek, nem is gondolnám, hogy azok akarnánk lenni, de én komolyan úgy gondolom, hogy ez egy jó kezdet és ennek a folytatására számítok.

Láttam közben Ritter Imre szószólótársam jelentkezését. Parancsoljon!

RITTER IMRE német nemzetiségi szószóló: Csak nagyon röviden, mert ma már sokat beszéltem. A decembert az elmondottak miatt is hagyjuk, különben is annyi minden van folyamatban, amit fontos jól lezárunk, hogy nincs értelme erőltetni, mert nincs rá igazából időnk és nem tudunk rá felkészülni. Azzal, hogy februárban a nemzetiségi intézményekkel kezdünk több körben, maximálisan egyetértek. A médiához csak egy mondatot: magunk között szólva az országos önkormányzatok működési és médiatámogatásával kapcsolatban semmi nincs megcímkezve ebből a többletpénzből. Azt gondolom, mindenkinek eleme érdeke, hogy a médiát, a saját médiáját, amelyre ráhatása van, megpróbálja minél jobban rendezni. A médián én jövőre elsősorban a közvetlen hatókörünkön kívüli állami médiát értem, mert egyetértek azzal, hogy az valóban lehangoló, ami ott van. Ennyit szerettem volna még hozzáfűzni. Köszönöm.

ELNÖK: Komolyan gondoltam, hogy egy új témakörrel ki kell bővítenünk a napirendi pontjainkat, nevezetesen a roma gyerekek iskoláztatásával. Én tanítottam olyan iskolákban, ahol nagy számban voltak roma gyerekek, mostanában is és a

pályám egy korábbi szakaszában is. Itt számítunk minden olyan ember, minden olyan szervezet közreműködésére, akik különböző forrásokból információkkal rendelkeznek. Erről is csak jól előkészítve érdemes beszélni. A lényeg, hogy csak önmagában beszéljünk, a történeteknek nem vagyok híve. Azt kérem, hogy ezt a roma önkormányzatokkal és a roma szószólóval egyetemben, valamint a jogvédő szervezetek és az ombudsmani hivatal munkatársaival együtt készítsük elő. Arra viszont javaslatot kérek, hogy ezt melyik hónapra datáljuk. Azt nem javaslom, hogy a közeli jövőre tegyük, mert ezzel a tanévvel igazából már nem tudunk operálni. A célunk az kell legyen, hogy valamilyen szinten a következő tanév iskolakezdéséig tisztázzunk esetleges félreértéseket, és vizsgáljuk meg, hogy hol és milyen módszerekkel tudunk segíteni ebben az ügyben, az előkészítő munkát pedig nagyon megalapozottan kell végrehajtani. Mindezek alapján a tavaszi hónapok valamelyikére kellene ezt előírni. A március jó?

RITTER IMRE német nemzetiségi szószóló: Ha jól értem, februárban lenne a nemzetiségi intézmények, márciusban a tankönyvellátás, akkor tegyük áprilisra a roma iskoláztatást. Hogy a médiát áprilisban vagy májusban tárgyaljuk, az mindegy.

ELNÖK: Fuzik János úrnak adom meg a szót.

FUZIK JÁNOS szlovák nemzetiségi szószóló, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának elnöke: Köszönöm szépen, elnök asszony. Talán tudok valamicskét segíteni. Közben én a főbizottság programját, munkatervét pörgettem a fejemben. Mindenképpen örülök, hogy a tankönyvellátás egy picit gondot okozott, hiszen ezt még ebben a félévben akartuk tárgyalni. Azt nyilván nem tudjuk előre, hogy milyen törvényhez jelentkezünk majd be, milyen törvényjavaslatot nyilvánítunk nemzetiségi napirendi ponttá, és akkor természetesen változik a munkatervünk, hiszen most már rendszeresek a hétfői bizottsági ülések is, de még így sem marad idő minden tervezett téma megtárgyalására. Annak örülök, hogy a tankönyvprobléma lekerült a főbizottság válláról. Azt hittem, hogy jobban sürget az idő és ezt még február előtt meg kellene csinálnunk, de ha tavasszal is jó, akkor az rendben van. Viszont talán levehetek valamit az albizottság válláról a média kérdésében, hiszen mi terveztük a médiák helyzetének a megvitatását, egyrészt a kritikus helyzet miatt, az összeférhetlenség előállta miatt a nemzetiségi szerkesztők esetében, de azért a közszolgálati rádió- és televízió-műsoraink helyzetét is át kívánjuk tekinteni. Az MTVA vezérigazgatója, Szabó László Zsolt megígérte, hogy a december 10-i ülésre el tud jönni, és akkor letárgyalnánk ezt a dolgot. Ezzel valamennyire az albizottság is mentesülhet ez alól. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen elnök úr kiegészítését. Akkor maradhat-e úgy, hogy a február-márciusi programunk az előterjesztés szerint alakul, áprilisban a roma köznevelésügyet vesszük fel a napirendünkre, májusban pedig a nemzetiségi közösségek kulturális életével foglalkoznánk, amelynek egy sarkalatos pontja a nemzetiségi színházak kérdése, a médiaügy pedig a nagybizottság előtt fog sorra kerülni?

Látom, hogy szólásra jelentkezik a görög kolléga munkatársa. Ki ért egyet azzal, hogy szót adjunk neki? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag meg kívánja hallgatni Fekete Klárát. Parancsoljon!

FEKETE KLÁRA, Koranisz Laokratisz görög nemzetiségi szószóló munkatársa: Köszönöm szépen a szót. Fekete Klára vagyok, és az előzőekhez szeretnék egy pár

gondolatot hozzátenni. A közigazgatást ismerve nem vagyok biztos abban, hogy ha ezt áprilisban vesszük napirendre, akkor a szeptemberi iskolakezdésig ez a komplett közigazgatáson átfuthat. Már úgy értem, nem vagyok biztos abban, hogy ez az egész intézményrendszeren öt hónap alatt átfut, tekintve, hogy a nyári szabadságolások miatt egy jó hónap kiesésről beszélhetünk. Ez csak egy javaslat. A másik pedig, hogy én nyíregyházi illetőségű vagyok, teljesen tisztában vagyok a romaproblémával. És én azt gondolom, hogy ez nem egyszerűen köznevelési probléma, hanem egyszerűen egy komplett stratégiába kellene beleilleszkednie ennek a kérdésnek. Nem tudom, hogy az önök oldalán erre van-e javaslat, vagy hogyan gondolják, de én azt gondolom, hogy ezt úgy kellene majd megfogalmazni addigra, mire napirendre kerül, hogy ilyen kontextusban legyen behelyezve.

Azt gondolom, hogy ezzel tudnánk előrébb haladni, mert a köznevelés csak első lépés abban, hogy a társadalomban ezek a gyerekek érvényesülni tudjanak a jövőben, úgyhogy, ha tudnak, akkor szerintem így készüljenek fel. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen az ötletet, de most egyelőre a köznevelés kérdése van előttünk, és kizárólag a roma közneveléssel akarunk mind foglalkozni. Természetesen a romakérdés ennél sokkal tágabb, viszont a mi napirendi pontjaink közé nem fér bele a tárgyalása itt, most ebben az albizottságban. Köszönjük szépen.

A hölgynek még szót adunk. *(Szavazás.)* Megszavaztuk.

DR. SUHA NIKOLETT jogász (Esélyt a Hátrányos Helyzetű Gyerekeknek Alapítvány): Köszönöm szépen. Van egy roma keretstratégia, amelyen belül természetesen a köznevelés mint téma, egy külön fejezetben szerepel. Akár megtehetjük azt is, hogy annak a lépéseit átvesszük és megnézzük, hogy mely pontokon nem teljesül, illetve, hogy mivel kellene kiegészíteni. Úgyhogy ez elvileg létezik, csak mégsem.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Természetesen számítani fogunk az önök közreműködésére ennek a kérdésnek az előkészítésében. Megkérdezem szószólótársaimat, hogy van-e valamilyen kiegészítenivalójuk, vagy a munkatervünket azzal együtt, hogy természetesen a munkaterv mobil, tehát kiegészíthető, és adott esetben módosítható, el tudjuk-e fogadni. Ha igen, akkor ezt kézfelemeléssel jelezzék! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Elfogadtuk.

Egyebek

Az előre meghatározott napirendi pontokon végigértünk. Megkérdezem, hogy egyebek címszó alatt valakinek van-e hozzáfűznivalója, új témája, kérdése. Ritter Imre szószólótársamnak adom meg a szót.

RITTER IMRE német nemzetiségi szószóló: Köszönöm. Azt szeretném kérdezni elnök úrtól, hogy most ugye mi akkor nem adhatunk be ebben módosítót, hogy időben hogy fog most ez történni. Mert akkor ugye össze kell majd szedni a módosítót és elfogadni, és még utána a Kulturális bizottsági ülésen a bizottság be tudja adni, illetve azt kérdezném, hogy közben a salátatörvény nemzetiségivé nyilvánítása sikerrel járt-e. Köszönöm.

ELNÖK: Megadjuk a szót elnök úrnak. A mai házbizottsági ülésen a Házbizottság jóváhagyta, hogy a költségvetés megalapozásáról szóló törvény nemzetiségi napirendi pont legyen. Ami a köznevelési törvényhez beadandó módosításokat illeti, hétfőn bizottsági ülésünk van. Várjuk az albizottság javaslatait,

és akkor tárgyaljuk meg a benyújtandó javaslatokat, a kulturális bizottság, ha nem tévedek, jövő héten, szerdán vagy csütörtökön tárgyal, tehát addig mi már benyújtjuk a módosító javaslatokat a kulturális bizottságnak, és ők előterjesztik az Országgyűlés elé.

ELNÖK: Köszönjük szépen a konkrét javaslatokat a köznevelési törvény módosításához. Azok a pontok, amiket mi itt már megelőzőleg is beszélünk, ezeket mindazok ellenére, hogy helyettes államtitkár úr és főosztályvezető úr megválaszták, ezeket beépítjük a javaslatok közé. Én úgy észleltem, hogy most újabb, a törvényjavaslathoz kapcsolódó észrevétel nem érkezett senki részéről. Amiket itt az egyes paragrafusokhoz rendelve nevesítettünk, azokat kellene hétfőn a nagybizottság előtt megtárgyalni, és akkor a Kulturális bizottsághoz azt eljuttatni. Nekünk erre nincs is jogosultságunk.

FUZIK JÁNOS szlovák nemzetiségi szószóló, a Magyarországi nemzetiségek bizottsága elnöke: Egy rövid kiegészítést szeretnék tenni, ahogy Imre is kidolgozta a köztisztviselői jogállással kapcsolatos javaslatot. Tehát törekedjünk, illetve az lenne a célszerű, hogy már szövegszerű javaslatok kerüljenek hétfőn a bizottság elé indoklással. Hiszen nem lesz sok időnk továbbítani ezt a Kulturális bizottság számára. Ők is nyilván fel kívánnak majd készülni ebből, tehát szövegszerű javaslatokat kérünk hétfőn.

ELNÖK: Igyekszünk ezt tenni. Köszönjük szépen. Megkérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e további hozzáfűznivaló vagy észrevétel vagy valaki másnak esetleg valami? *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nem, akkor munkás hétvégét kívánok mindannyiuknak, és köszönöm szépen a részvételt.

Az ülés berekesztése

Köszönöm szépen. A mai bizottsági ülést lezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 14 óra 56 perc)

Kissné Köles Erika
az albizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Soós Ferenc és Lajtai Szilvia